

Kada se 1954. godine pojavio Gospodar muha, prvi roman bivšeg zapovjednika raketnog čamca, a tada učitelja i pisca Williama Goldinga, postao je gotovo preko noći senzacija.

Hvaljen od kritike, prihvaćen od publike, proglašen romanom godine, Goldingov Gospodar muha ni pola stoljeća kasnije, kada doživljava svoju zakasnjelu hrvatsku premijeru nije izgubio ništa na svježini i aktualnosti, naprotiv, upravo je posljednja dekada dvadesetog stoljeća na našim prostorima pokazala koliko je Golding bio u pravu kada je ovim riječima sažeo smisao svog prvijenca:

«Izbor teme je pokušaj da se uđe u trag nedostacima društva slijedeći nedostatke ljudske prirode. Pouka priče je u tome što oblik društvene zajednice nužno mora ovisiti o etičkoj prirodi pojedinca, a ne o etičkoj prirodi političkog sustava, ma koliko ta priroda bila logična ili vrijedna poštovanja. Cijela knjiga je simbolička u svom prikazu, osim spašavanja djece na kraju gdje se pojavljuju odrasli, časnici i sposobni odrasli, no u stvarnosti i oni su upleteni u isto zlo kao i simbolički životi djece na otoku. Časnik, koji na kraju prekida potjeru za ljudskom lovinom, odvest će djecu s otoka u bojnom brodu koji će uskoro krenuti u potjeru za neprijateljem na isti neprihvatljiv način kao što su to činila i djeca. A tko će spasiti odrasle i njihov bojni brod?»

Ovo je, naravno, samo ukratko ispričana ideja knjige, no ona je pritom i savršeno složena i prekrasno ispletena paukova mreža što postaje vidljiva tek kad se sagleda pod određenim kutom. Gospodar muha je sve drugo samo ne jednostavna pustolovina skupine djece ostavljene na pustom otoku.

Odluka o objavljivanju prvog hrvatskog izdanja Gospodara muha nobelovca Williama Goldinga u prijevodu i izboru Zlatka Crnkovića s ilustracijom Igora Kordeja nije bila teška, i nakladnik i urednik-prevoditelj i ilustrator su složni u jednom: izvorna snaga ovog literarnog remek-djela ostavlja neizbrisiv trag u svijesti svakog čitatelja